

Kohtuasi C-430/09

Euro Tyre Holding BV

versus

Staatssecretaris van Financiën

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud
Hoge Raad der Nederlanden)

Kuues käibemaksudirektiiv – Artikli 8 lõike 1 punktid a ja b, artikli 28a lõike 1 punkt a, artikli 28b A osa lõige 1 ja artikli 28c A osa punkti a esimene lõik – Kaubatarne maksuvabastus liidu piires lähetamise või veo korral – Sama kauba järjestikused tarned, millega kaasneb üksainus ühendusesisene lähetamine või vedu

Euroopa Kohtu otsus (teine koda), 16. detsember 2010 I - 13337

Kohtuotsuse kokkuvõte

Maksusätted – Õigusaktide ühtlustamine – Käibemaks – Ühine käibemaksusüsteem – Liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamise üleminekukord – Kaubatarne maksuvabastus ühenduse piires lähetamise või veo korral

(Nõukogu direktiiv 77/388, artikli 28c A osa punkti a esimene lõik)

I - 13335

Kui kaup on erinevate maksukohustuslaste vahel, kes sellena tegutsevad, olnud kahe järjestikuse tarne, kuid üheainsa ühendusesise veo esemeks, tuleb määratleda tehing, millega tuleb seostada vedu, see tähendab kas esimene või teine tarne – arvestades, et see tehing kuulub sel põhjusel ühendusesise tarne mõiste alla kuuenda direktiivi 77/388 kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, mida on muudetud direktiiviga 96/95, artikli 28c A osa punkti a esimese lõigu tähenduses koostoimes sama direktiivi artikli 8 lõike 1 punktide a ja b, artikli 28a lõike 1 punkti a esimese lõigu ja artikli 28b A osa lõikega 1 –, hinnates kogumis konkreetse juhtumi kõiki asjaolusid, et kindlaks teha, kumb neist kahest tarnest vastab kõigile ühendusesise tarne seotud tingimustele.

Sellistel asjaoludel, kus esimene soetaja, olles saanud kauba omanikuna käsutamise õiguse esimese tarne koha liikmesriigi territooriumil, teatab oma kavatsusest vedada kaup teise liikmesriiki ja esitab viimati nimetatud riigis talle omistatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri, tuleb ühendusesise vedu seostada esimese tarnega, tingimusel et kauba omanikuna käsutamise õigus anti teisele soetajale üle ühendusesise veo sihtkohaliikmesriigis, kusjuures selle kontrollimine on liikmesriigi kohtu ülesanne.

(vt punktid 44, 45 ja resolutsioon)